

Arrest

nr. 282 741 van 9 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Firozabad en bent u Iraans staatsburger. U beoefent karate. Toen u veertien jaar was, ontdekte u dat u anders was dan uw vrienden. Zij gingen vaak naar de meisjesschool om meisjes te ontmoeten en telefoonnummers uit te wisselen maar u had niet de neiging om dit te doen. U voelde zich aangetrokken tot Reza, een klasgenoot van u. In 1391 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2012-2013 in de Gregoriaanse kalender) leerde u Daniël kennen tijdens een schooluitstap naar Persepolis. Jullie wisselden telefoonnummers uit en begonnen uiteindelijk

een relatie. Daniël nam u ook mee naar een privéverjaardagsfeestje waar andere homo's aanwezig waren. U lichtte uw moeder en uw zus in over uw relatie, maar toen u merkte dat ze niet positief reageerden, besloot u niet meer over uw geaardheid en uw gevoelens te praten. Uw relatie met Daniël liep na vier maanden op de klippen, toen bleek dat Daniël biseksueel was en ook nog een relatie had met een zekere Maria. Nadien begon u een zes maanden durende relatie met Mohammad die net als u studeerde aan de universiteit van Shiraz. Ook met Mohammad ging u wel eens naar een privéfeestje. Op een keer, ergens aan het einde van de zomer van 1393 (2014), kwamen agenten naar een dergelijk feestje. U slaagde erin te vluchten. Verschillende mensen werden echter opgepakt. Toen u vier maanden een relatie met Mohammad had, zat u op een keer te drinken, te zoenen en te praten toen u werd lastiggevallend door de zedenpolitie. Jullie werden door hen verkracht. Na uw relatie met Mohammad begon u een relatie met Amir die u leerde kennen in mehr 1398 (september-oktober 2019) toen u privétaallessen volgde. Een maand nadat u Amir leerde kennen, werd u verkracht door de uitbater van de supermarkt waar u werkte. Ongeveer een maand na jullie eerste gesprek begonnen u en Amir ook seksuele betrekkingen te hebben met elkaar. Wanneer u seks met Amir wilde, ging u naar zijn huis. Een van de minder leuke momenten in jullie relatie was toen jullie aan het zoenen waren aan een rivier en jullie betrapt werden door twee mannen die jullie in mekaar sloegen. U had de schrik van uw leven en vluchtte weg. In azar 1399 (november-december 2020), tien dagen voordat u Iran verliet, hadden jullie seks toen jullie plots hoorden dat er iemand de woning binnenkwam. Jullie stopten jullie activiteit abrupt, maar de moeder van Amir – u wist niet of ze daadwerkelijk iets gezien had – was kwaad op u en begroette u zelfs niet. U nam afscheid en vertrok. Amir besloot zijn moeder te vertellen dat hij een relatie met u had. Die avond stuurde Amir u een berichtje om u op de hoogte te brengen van wat hem overkomen was. De volgende ochtend ontving u om tien uur een sms waarin stond dat zijn vader hem meenam naar het politiebureau. Hij vertelde u dat u moest onderduiken omdat uw leven in gevaar was. Gezien de ernst van de situatie besloot u met uw moeder te spreken die vervolgens uw oom contacteerde. Hij bracht u naar een buitenverblijf van een vriend in Shiraz. Twee dagen later vernam u van uw oom dat de vader van Amir met een aanhoudingsbevel naar jullie thuis was gekomen, dat hij uw familie bedreigd had en dat hij verteld had dat jullie beiden gestraft moesten worden en dat hij u zou doden. Uw oom bracht u naar een vriend in Urmia van waaruit u uw illegale reis naar België aanvatte. Op 31 december 2020 verzocht u om internationale bescherming. In België bent u actief bij Balir, een LGBTQ-groep, en wordt u opgevolgd door het Rainbow House. U zoekt op Grindr en met uw facebookaccount (...) gelijkgezinden. U heeft geen vaste relatie maar had verschillende losse contacten met mannen die u vond via Grindr. Sinds kort spreekt u met ene Jean-Pierre af. U vreest dat u bij terugkeer naar Iran door het Iraanse regime of door de familie van Amir vermoord zal worden.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteboekje), een foto van u en Amir, een attest van Balir d.d. 27 augustus 2021 waaruit blijkt dat u geregistreerd bent als lid en dat u deelnam aan meetings in Virton en Marloie, een attest van het Rainbow House waaruit blijkt dat u door hen opgevolgd wordt en dat u uw asielrelaas aan hen vertelde en screenshots van uw Grindraccount waaruit blijkt dat u een aantal keer chatte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U wenste tijdens uw eerste onderhoud bijgestaan te worden door een vertrouwenspersoon. Zij was tijdens uw eerste onderhoud op 20 september 2020 op het Commissariaat-generaal dan ook aanwezig gedurende het volledige onderhoud. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud was uw vertrouwenspersoon niet aanwezig. Bijgevolg werden kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratief dossier dient besloten te worden dat u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toegekend worden.

Vooreerst heeft u uw geaardheid niet aannemelijk gemaakt.

Zo bleven uw verklaringen betreffende de manier waarop u uw beweerde homoseksualiteit in Iran verborgen probeerde te houden bijzonder oppervlakkig. U legde uit dat u zich probeerde te gedragen zoals een 'normaal persoon' (CGVS II, p. 8). Zo ging u wel eens naar de meisjesschool en veinsde u interesse in meisjes (CGVS II, p. 8-9). Toen een vriend eens vroeg of u een bepaald meisje gezeten in een hoekje leuk vond, antwoordde u eens bevestigend (CGVS II, p. 9). U kon uw laatste voorbeeld evenwel niet concreet toelichten. U kende immers noch de naam van het meisje, noch de naam van de vriend die u vroeg of u het meisje in kwestie leuk vond (CGVS II, p. 9). U gaf ook nog het volgende

voorbeeld. U ging tijdens de pauze tussen twee vakken iets drinken met vier vrienden en voor jullie zat een groep meisjes. Uw vriend vroeg u of u de meisjes zag en of u het meisje naast zijn vriendin zag zitten (CGVS II, p. 9). Opnieuw kon u niet zeggen wie het meisje was noch wie de vriend en vriendin in kwestie waren (CGVS II, p. 9). U legde in het algemeen nog uit dat u zich niets herinnerde van dergelijke bijeenkomsten of ontmoetingen. U wist dan ook niet wie de meisjes waren over wie jullie spraken noch wie de vrienden waren die de meisjes ter sprake brachten. De namen van de cafés waar meisjes zaten en waar u regelmatig naartoe ging kende u evenmin (CGVS II, p. 9). Aangezien u er, gelet op het voorgaande, niet in slaagde om op een doorleefde en concrete manier de situaties toe te lichten waarbij u een andere geaardheid zou geveinsd hebben, toonde u niet aan dat u in Iran werkelijk een andere geaardheid probeerde te veinzen.

Verder legde u bevreemdende, weinig coherente en bij momenten ronduit tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw beweerde outing in Iran. Zo verklaarde u gevraagd of u op voorhand had afgetoetst hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond dat u haar had voorbereid, dat u had afgetoetst hoe ze zich daarbij voelde en dat u dan zei dat u een jongen graag zag (CGVS II, p. 5). Gevraagd hoe u haar dan heeft voorbereid antwoordde u vervolgens dat u eerst gezegd heeft dat u het gezicht van jongens graag ziet, dat u interesse toont voor jongens en dat u, toen u besepte dat ze er geen probleem mee had, haar vertelde dat u een vriendje had (CGVS II, p. 5). Vervolgens werd u opnieuw de vraag gesteld of u zich eerst geïnformeerd heeft hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond (CGVS II, p. 5). Immers, zeggen dat u het gezicht van jongens graag ziet en interesse heeft voor jongens is niet bepaald een subtiele manier om te polsen hoe iemand tegenover homoseksualiteit staat. U verklaarde vervolgens dat u dergelijke vragen heeft gesteld maar dat het voor haar raar was dat u die vragen stelde. Gevraagd om te verduidelijken welke vragen u dan zoal stelde aan uw moeder, verklaarde u dat u een paar vragen gesteld had over homoseksualiteit en LGBTQ-groepen maar dat ze niet direct een antwoord gaf. Concreet stelde u de vraag "Kijk moeder, weet jij wat LGBTQ is?" waarop ze antwoordde dat ze het niet wist (CGVS II, p. 5). U verklaarde ook dat u het na een maand beu was om rond de pot te draaien en dat u, omdat uw moeder niet veel over homoseksualiteit wist, stilletjes aan vertelde over uw vriendje (CGVS II, p. 5). Los van de nogal bizarre vraagstelling – "kijk moeder weet jij wat LGBTQ is" is een vreemde vraag om een onderwerp ter sprake te brengen in een milieu waar er zelden over gesproken wordt (CGVS II, p. 6) – is het vreemd dat, toen bleek dat uw moeder de term LGBTQ niet kende, u haar niet uitgelegd zou hebben wat dit betekent (CGVS II, p. 14). U stelde een paar vragen over homoseksualiteit maar was het na een maand beu en begon dan maar direct over uw vriendje te vertellen (CGVS II, p. 5). Dat u na enkele vragen over LGBTQ-kwesties waarop uw moeder het antwoord niet kende zich er niet eerst daadwerkelijk van vergewist heeft hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond, is eigenaardig. Wanneer even later tijdens hetzelfde onderhoud de outing bij uw moeder opnieuw ter sprake kwam, verklaarde u dat de allereerste keer dat homoseksualiteit ter sprake kwam u uw moeder de hierboven reeds geciteerde vraag stelde over de LGBTQ. U zei dit keer dat toen bleek dat ze het antwoord niet wist, u onmiddellijk en in hetzelfde gesprek nog over uw relatie met Daniël begon (CGVS II, p. 12-13). Deze verklaring is slechts moeilijk te verzoenen met uw eerdere verklaring dat u uw moeder verschillende vragen over homoseksualiteit en LGBTQ-groepen stelde en dat u, toen u het na een maand beu was om rond de pot te draaien, haar stilletjes aan over uw vriendje vertelde (CGVS II, p. 5). Dat uw moeder hierop reageerde door u uit te schelden, boos te worden en te roepen en dat ze zei "ga weg viezerik" – voor zover u zich kon herinneren kwam uw homoseksuele geaardheid sindsdien niet meer ter sprake – (CGVS II, p. 14) is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaring dat u haar eerst verteld had dat u het gezicht van jongens graag ziet, dat u interesse hebt voor jongens en dat u toen u merkte dat ze er geen problemen mee had vertelde over uw vriendje (CGVS II, p. 5). Dat uw homoseksualiteit nadien niet meer ter sprake is gekomen in gesprekken met uw moeder en dat u het nut niet zag om nog met uw moeder over uw homoseksualiteit te praten, valt dan weer moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaring afgelegd in uw eerste onderhoud dat het een tijdje duurde eer ze het kon geloven en aanvaarden en dat ze in het begin boos was maar dat jullie er stilaan over konden praten (CGVS I, p. 9). Het is overigens ook vreemd dat hoewel u zich zowel heeft geout bij uw moeder als uw zus u totaal geen idee heeft of zij onder elkaar over uw homoseksualiteit gesproken hebben (CGVS II, p. 14). In verband met uw outing bij uw zus is het bovendien merkwaardig dat, daar waar u bij het begin van uw tweede onderhoud zei dat u niet meer wist waarover jullie aan het praten waren toen u begon over uw geaardheid – het was al negen jaar geleden – (CGVS II, p. 6), u later tijdens hetzelfde onderhoud vrij precies kon verwoorden wat jullie aan het bespreken waren: ze vertelde u toen dat ze met haar vriendinnen naar het shoppingcenter was geweest en dat ze net als haar vriendinnen kleedjes had gekocht waarop u inpikte en over uw geaardheid begon (CGVS II, p. 15). Aan uw outingsproces in Iran zo'n negen jaar voor uw onderhoud op het Commissariaat-generaal kan bijgevolg geen geloof worden gehecht.

Aangezien de aanleiding van deze outing uw relatie met Daniël was (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 14-15), komt de geloofwaardigheid van uw beweerde relatie met hem eveneens op de helling te staan. Verder legde u in dit verband ook bijzonder vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u bij uw eerste onderhoud stelde dat Daniël eerder al (seksuele) relaties had met andere mannen (CGVS I, p. 7), zei u bij uw tweede onderhoud dat Daniël, net als u, eerder nooit iemand had gehad: u was zijn eerste vriendje (CGVS II, p. 11). Deze opeenvolgende verklaringen zijn niet coherent. Ofschoon u een relatie van vier maanden had met hem, wist u verder niet hoe zijn ouders en zijn twee broers heten (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 11). U legde ook weinig coherente verklaringen af over een eventuele outing van Daniël. Eerst zei u dat u niet wist of Daniël zich ooit geout had (CGVS II, p. 11). Verder vertelde u dat u met Daniël gesproken had over uw outing bij uw moeder en uw zus en dat hij zei dat u dat nooit mocht vertellen: hij had er zelf immers nooit met familie over gepraat (CGVS II, p. 12). Gevraagd of hij er met andere mensen over gepraat had, verklaarde u opnieuw dat u het niet wist (CGVS II, p. 12). Onmiddellijk erna zei u evenwel dat hij u gezegd had dat hij er met niemand over gepraat had (CGVS II, p. 12), hetgeen u nadien nog eens formeel herhaalde (CGVS II, p. 12). Hierna verklaarde u evenwel opnieuw dat u enkel wist dat hij het er niet over gehad had met zijn familie maar dat u niet wist of hij zich bij anderen geout had (CGVS II, p. 12). Deze verklaringen over zijn geaardheid en zijn outingsproces zijn dus ook niet coherent. U heeft, gelet op het voorgaande, uw beweerde relatie met Daniël niet aannemelijk gemaakt.

Het is ook opmerkelijk dat ofschoon u een relatie van zes maanden met Mohammad gehad zou hebben uw outing niet ter sprake zou zijn gekomen in jullie gesprekken (CGVS II, p. 17). U wist ook niet of Mohammad zich geout had bij vrienden of familie (CGVS II, p. 17). Dat zoiets niet ter sprake zou zijn gekomen hoewel jullie een relatie van zes maanden hadden, u met hem een woning wilde huren om samen te wonen en u wel praatte met hem over de problemen waar homo's in Iran mee te kampen hebben, is behoorlijk bevreemdend. Outing lijkt immers een evident onderwerp te zijn voor twee geliefden die samen toekomstplannen zouden hebben en die leven in een homofobe omgeving (CGVS II, p. 17). Dat er geen reden was om hierover te praten, kan dan ook amper overtuigen (CGVS II, p. 18).

Dat u uw geaardheid niet heeft aangetoond, blijkt ook uit het feit dat ofschoon u verklaarde dat u meer dan tien homofeestjes bijwoonde in Iran u nauwelijks namen van aanwezigen kende (CGVS II, p. 18). Naast uw partners kon u slechts de namen noemen van Mojtaba en Faroud, met wie u eens samen met Amir naar een boomgaard trok (CGVS II, p. 18). Wat de andere feestjes betrof kende u enkel de naam van de persoon die u vergezelde naar het feestje in kwestie, hetzij Mohammad hetzij Daniël (CGVS II, p. 18). Gevraagd hoe het komt dat u zo weinig namen van aanwezigen kende, verklaarde u dat u door een vriend uitgenodigd werd en dat het is alsof men naar een discotheek gaat (CGVS II, p. 19). U verklaarde ook dat u uitgenodigd werd en dat men niet kan weten wie het feest organiseert (CGVS I, p. 14). Dat u meer dan tien feestjes frequenteerde maar geen namen van aanwezigen of organisatoren kan noemen, is, mede gelet op het private karakter van de feestjes – u had het onder meer over een verjaardagsfeestje waar er tien of twaalf personen aanwezig waren (CGVS I, p. 14) –, vreemd. In alle redelijkheid kan verondersteld worden dat u zich toch enkele namen van aanwezigen op die feestjes, zoals bijv. de jarige, zou herinneren, temeer daar het één van de weinige plekken was waar u zich niet anders hoefde te gedragen en u zich daar wel durfde te outen (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 5). Dat u in Iran aan homofeestjes deelgenomen zou hebben, heeft u bijgevolg niet aangetoond.

Verder kunnen er ook ernstige vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat u en Amir samen met een ander homokoppel, Mojtaba en Faroud, aanwezig waren in een boomgaard om er het weekend door te brengen. U legde in dit verband een foto neer waarop u te zien bent met uw voormalige partner Amir. Immers, hoewel u expliciet verklaarde dat u slechts één keer aanwezig was in die boomgaard en dat dit was aan het einde van de zomer van 1399, drie maanden voordat u in december 2020 Iran verliet of ergens in september of oktober 2020, verschenen er reeds in maart 2020 foto's op de facebookaccount [https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...)) waarop u te zien bent op die bewuste plek. Geconfronteerd met een foto waarop u daar te zien bent, verklaarde u dat het op dezelfde plek was maar dat u twee paar kleding had meegenomen (CGVS II, p. 19-20; p. 24). Het is zeer merkwaardig dat ofschoon u er pas één keer aanwezig was en dat dit ergens in september of oktober 2020 was er in maart 2020 reeds een foto van verscheen op facebook. Geconfronteerd met het feit dat die foto te vinden was op sociale media verklaarde u dat u die niet op facebook had gezet. Dat dit uw profiel niet zou zijn, is heel onwaarschijnlijk: u gaf immers toe dat het uw foto was (CGVS II, p. 24). Bovendien staat er op die facebookaccount ook een foto waarop u te zien bent in karateplunje. Dat anderen foto's van u zouden maken en vervolgens ook een profiel voor u zouden aanmaken op facebook, is niet plausibel. U heeft bijgevolg de context van de door u neergelegde foto van Amir en u, met name een eenmalig homofeestje in een boomgaard, niet aangetoond.

Ook de door u geschetste inhoud van uw gesprekken met Amir over jullie toekomstplannen komen niet doorleefd over. U verklaarde dat jullie allebei wilden samenwonen, maar dat dat in Iran niet mogelijk was. Gevraagd hoe jullie dat wilden oplossen, gaf u aan dat jullie er soms over dachten om samen naar het buitenland te vluchten en in het buitenland met elkaar te trouwen. U preciseerde dat jullie het niet over een specifiek land in het buitenland hadden gehad, maar gewoon over een democratisch en vrijer land in het algemeen (CGVS I, p. 14-15). Het komt echter enigszins vreemd over dat, aangezien niet elk democratisch land het homohuwelijk toelaat, jullie het in jullie dromen over een gemeenschappelijk leven in het buitenland nooit over een welbepaald land zouden gehad hebben.

Er dient verder benadrukt te worden dat u, de foto van u en Amir waarover u onbetrouwbare verklaringen aflegde buiten beschouwing gelaten, geen enkel begin van bewijs neerlegde dat Amir effectief bestaat. Aangezien u samen met hem privélessen volgde en een jaar een relatie had, kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u op een of andere manier zou kunnen aantonen dat die persoon bestaat, quod non in casu. Er werd u gevraagd om zo spoedig mogelijk bewijzen op te sturen maar u bleef in gebreke. Uw advocaat verklaarde per mail dat het door het Perzische Nieuwjaar (i.e. 22 maart) moeilijk was om aan documenten te geraken en dat u het Commissariaat-generaal op de hoogte zou houden van nieuwe ontwikkelingen. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal evenwel niets mogen ontvangen.

Voorts komen uw verklaringen over (de inhoud van) uw contacten vanuit België met twee vrienden uit Iran weinig overtuigend over. Gevraagd of deze twee vrienden op de hoogte waren waarom u naar België was uitgeweken, beweerde u aanvankelijk dat ze het u nog niet hadden gevraagd: jullie spreken over jullie sportclub en over jullie sport (CGVS I, p. 4). Even later gevraagd hoe ze reageerden toen ze zo'n vijf à zes maanden na uw aankomst in Europa vernamen dat u hier was, antwoordde u dat ze u vroegen wat u hier deed en waarom u naar hier gekomen was. U wilde hierop niet antwoorden, omdat u hen niet op de hoogte wilde brengen van uw relatie [met Amir] en omdat u hen niet kwijt wilde raken (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 4). Deze verklaringen over uw gesprekken met Iraanse vrienden over uw motieven om Iran te verlaten zijn dus niet coherent.

Er kunnen tot slot ook nog vragen gesteld worden bij uw (online)activiteiten in België. Zo komt het enigszins bevreemdend over dat u op Grindr, een applicatie voor homo's, aan uw gesprekspartner zou moeten vragen "hi are you gay?". In alle redelijkheid kan verondersteld worden dat mannen die op Grindr actief zijn en met wie u een match heeft, op zoek naar mannen zijn en dat u hier als Grindrgebruiker ook bewust van bent. Ook het feit dat u op facebook actief bent onder de naam (...), komt eigenaardig over. Aansluitend is het nog opmerkelijk dat u verklaarde dat u sinds kort een vriendje heeft maar dat het nog niet serieus is want dat jullie mekaar nog niet echt kennen (CGVS II, p. 20). Hij heeft u een paar keer naar zijn woning uitgenodigd en u bent er al een paar keer geweest (CGVS II, p. 20). Gevraagd naar de naam van uw vriendje verklaarde hij dat hij John of Jim heette (CGVS II, p. 20). Dat u de naam van uw vriendje niet precies kende ondanks enkele bezoeken aan hem in zijn woning – na consultatie van uw gsm bleek hij Jean-Pierre te heten –, is onaannemelijk.

Gelet op het voorgaande heeft u uw geaardheid niet aannemelijk gemaakt.

Aangezien u uw geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft u evenmin uw problemen ten gevolge van uw geaardheid, zoals de keren dat u door enkele mannen of door de politie al zoenend werd betrapd of uw vlucht uit een homofeestje in 1393 of uw problemen met de Iraanse autoriteiten en de familie van Amir ten gevolge van jullie relatie, aannemelijk gemaakt.

Dat hieraan geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit het feit dat, hoewel uit de informatie in uw dossier blijkt dat u beschikt over een Iraans paspoort, u dit paspoort niet neerlegde. U verklaarde zelfs dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (Verklaring DVZ, vraag 24; CGVS I, p. 11; p. 18). Deze bevinding doet dan ook vermoeden dat u uw paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie staat, zoals een visum of een legaal vertrek, die niet met uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen over (de context van) uw illegaal vertrek overeenstemmen.

Dit blijkt tevens uit het feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat u ongeveer drie dagen voor uw vertrek bij Amir was toen hij aan zijn moeder vertelde dat hij een relatie had terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat het incident zich afspeelde tien dagen voor uw vertrek. Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel dat het incident tien dagen voor uw vertrek gebeurde (CGVS I, p. 8-9; p. 12; CGVS II, p. 22; Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten is uiteraard geen afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid.

Ook dient gewezen te worden op het vreemde feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens vermeldde dat de moeder van Amir jullie (naar alle waarschijnlijkheid) betrapte. Het is ook opmerkelijk dat u tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde dat toen de moeder jullie min of meer betrapte, Amir aan zijn moeder vertelde dat jullie een relatie hadden waarna zijn vader hem

mishandelde (CGVS I, p. 13). U verklaarde dat Amir u dezelfde avond een berichtje stuurde waarin hij vertelde wat hem overkomen was en nadien hebben jullie twee uur met elkaar gepraat (CGVS I, p. 13). U verklaarde ook expliciet dat Amir op dezelfde dag 's avonds tegen zijn moeder had verteld dat jullie een relatie hadden en dat u het dezelfde dag vernam (CGVS I, p. 16). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud daarentegen verklaarde u dat Amir de dag nadien aan zijn ouders verteld had dat jullie een relatie hadden (CGVS II, p. 22).

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over de kennis die uw oom die u hielp vluchten had over uw geaardheid. Tijdens de bespreking van uw reisroute werd u gevraagd of uw oom op de hoogte was van het feit dat u op mannen viel. U antwoordde dat u hem niets had gezegd: uw moeder had hem gevraagd om u te helpen al sloot u de mogelijkheid niet uit dat uw moeder hem iets had gezegd (CGVS I, p. 10). Toen uw vluchtrelaas werd besproken, zei u evenwel spontaan dat, nadat u een tweetal dagen in het buitenverblijf van uw ooms vriend ondergedoken was, uw oom u vertelde dat Amirs vader met een aanhoudingsbevel naar u thuis was gekomen en dat hij gezegd had dat het hebben van betrekkingen tussen mannen niet getolereerd werd en dat u en Amir gestraft moesten worden (CGVS I, p. 13). Beide verklaringen zijn uiteraard niet in overeenstemming te brengen met elkaar en zetten dan ook de geloofwaardigheid van het bezoek van Amirs vader bij u thuis aanzienlijk op de helling, temeer daar u tijdens uw tweede onderhoud herhaalde dat de enige familieleden die op de hoogte waren van uw geaardheid uw zus en uw moeder zijn: ook hier vermeldde u uw oom niet (CGVS II, p. 8).

Het is ook nog frappant dat u weinig wist over het lot dat Amir beschoren was. Zo wist u van uw familie dat hij in de gevangenis zit maar wist u niet in welke gevangenis. U wist ook niet van wie uw moeder gehoord had dat Amir in de gevangenis zat (CGVS I, p. 17). Gevraagd wat u ondernomen heeft om u te informeren over het lot van Amir, verklaarde u dat u hem een paar keer proberen te bellen had op zijn gsm-nummer maar dat hij niet opnam en dat niet veel vrienden van uw relatie wisten (CGVS I, p. 16). U verklaarde ook dat u uw moeder niet in de problemen wilde brengen (CGVS I, p. 17). Dat niet veel vrienden van uw relatie wisten en dat u uw moeder niet in de problemen wilde brengen, doet niets af aan het opmerkelijke feit dat u niet wist in welke gevangenis Amir zit. U verklaarde immers dat Firozabad heel klein is en dat het nieuws van mond tot mond gaat (CGVS I, p. 16).

Gelet op wat voorafgaat kan besloten worden dat u noch uw geaardheid, noch uw vluchtrelaas aannemelijk heeft gemaakt.

Wat de verkrachting door uw werkgever betreft dient opgemerkt te worden dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat de feiten zich afspeelden een maand voordat u Amir leerde kennen terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat het een maand na de vriendschap met Amir was (CGVS I, p. 18; CGVS II, p. 23). Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat deze feiten op zich voor u geen reden waren om het land te verlaten (CGVS II, p. 23). U probeerde hem nadien de vermijden, u verliet het werk en had geen problemen meer met de man (CGVS I, p. 18). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Iran opnieuw problemen met uw beweerde verkrachter zal hebben. Uit het loutere feit dat u meer dan een jaar voor uw vertrek werd verkracht kan dan ook geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

De door u aangebrachte documenten werpen geen ander licht op bovenstaande appreciatie. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Wat het attest van Balir en de brief van het Rainbow House betreft kan opgemerkt te worden dat uw aanwezigheid bij activiteiten van Balir en van het Rainbow House op zich niet meteen ter discussie staat, maar uit uw loutere aanwezigheid kan uw geaardheid niet afgeleid worden. Documenten dienen bovendien te kaderen in een coherent relaas hetgeen hier geenszins het geval was. Aangezien u uw geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt uit niets dat u uw facebookprofiel onder de naam (...) en uw Grindrprofiel heeft aangemaakt omdat u effectief homo bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

“Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet”.

Verzoeker wijst in dit kader op de vluchtelingendefinitie vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951, past de elementen uit deze definitie toe op zijn situatie en stelt dat hij *“vreedt vervolgd worden door het regime door zijn religieuze overtuiging en activiteiten op de sociale media in België tegen het regime”*.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker herhaalt homoseksueel te zijn en een partner te hebben in België. Vervolgens betoogt hij:

“Verweerster stelt ten onrechte dat de verklaringen van verzoeker over de manier waarop hij zijn homoseksualiteit in Iran verborgen probeerde te houden bijzonder oppervlakkig was.

Verweerster verwacht ten onrechte dat verzoeker de naam van de meisje en van de vrienden moet kennen.

Ten eerste is het onmogelijk om de naam een meisje te kennen in Iran. Ten tweede was verzoeker met vier vrienden en dit gaat over de feiten van jaren geleden.”

Met betrekking tot zijn outing in Iran, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker meent dat de relatie tussen een moeder en kind uniek is. Mensen in de Iraanse cultuur hebben moeite om dergelijke zaken met hun vaders te delen. Deze barrière bestaat niet wanneer men deze zaken met zijn of haar moeder wil delen.

Verzoeker weet dat hij de zaken niet correct aangepakt heeft maar hij deed dit omdat het in zijn moeder vertrouwen heeft.

Een moeder creëert nooit problemen voor eigen kind.

Dit was wat verzoeker dacht op dat moment.

Bovendien ging het over de feiten van 9 jaar geleden. Het voordeel van twijfel in dit geval is gerechtvaardigd.”

Betreffende zijn relatie met Daniël, stelt verzoeker:

“Verzoeker meent dat uit zijn verklaringen op pagina 11 en 12 van het gehoorverslag blijkt dat voldoende weet over zijn relatie met Daniel.

Verweerster verwacht ten onrechte zaken die men in normale omstandigheden niet op de hoogte zal zijn.”

Inzake zijn relatie met Mohammad, voert verzoeker aan:

“Verzoeker meent dat uit zijn verklaring op pagina 17 blijkt dat hij ook voldoende weet over zijn relatie met Mohammad.”

Tevens doet verzoeker gelden:

“Verzoeker meent dat verweerster verwacht dat hij namen moet verzinnen om verweerster te overtuigen van zijn deelname in de feesten.

Verzoeker meent dat hij naar de feesten gingen om de feesten en niet de namen van de deelnemers te registreren.

Verzoeker meent dat hij wel de namen van een paar dichte personen genoemd heeft. Verzoeker meent dat deze moet voldoende zijn om hem te geloven.”

Aangaande de neergelegde foto, verklaart verzoeker:

“Verzoeker meent dat uit deze foto blijkt wel dat hij in een homofeest in een boomgaard aanwezig was.

Verzoeker meent dat hij op de sociale media bekend is als een homo. Verzoeker heeft een vriend in België die Jean-Pierre heeft.

Hieronder vindt u de mail van de vriend:

(...)

(stuk 3)".

Wat betreft de informatie over Amir, stelt verzoeker:

"Verzoeker deed zijn best om hem telefonisch te bereiken maar Amir nam niet op. Verzoeker wenst ook een document neer te leggen waaruit blijkt dat Amir bestaat, (stuk 4)".

Omtrent de andere tegenstrijdigheden, betoogt verzoeker:

"Verzoeker meent dat hij door alles wat hij in z'n jonge leeftijd meegemaakt heeft, enorm getraumatiseerd is.

Verzoeker verzoekt uw Raad om hem het voordeel van twijfel te verlenen."

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker wenst te verwijzen naar de volgende landeninformatie en ze meent dat ze bij hun terugkeer naar Iran meteen in de luchthaven zal worden aangehouden.

De activiteiten van verzoeker op de sociale media zal ervoor zorgen dat hij opgehangen wordt in Iran, bij een eventuele terugkeer."

Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit algemene informatie. Op grond hiervan haalt hij aan van oordeel te zijn dat zijn (internet)activiteiten in België bekend zijn bij de Iraanse overheid, zodat hij risico loopt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran.

"Zelfs als de Iraanse autoriteiten hun met rust laat (qoud non) hebben nog steeds problemen met hun familieleden die deze bekering sterk afkeuren en deze daad van bekering als een schande voor de familie beschouwen. Zie landenrapport pagina 31 waarin het volgende staat:

(...)

Ten slotte wordt hij bij een eventuele terugkeer als verdacht gezien door de medegelovigen in Iran waardoor hij uitgesloten wordt van de activiteiten die zijn medegelovigen aan deelnemen. Zie landenrapport pagina 37 waarin het volgende staat:

(...)".

Verzoeker concludeert:

"Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de verklaringen van verzoeker en met het feit dat hij getraumatiseerd is door zijn levensloop in Iran.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

2.3. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een derde middel op de:

"Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Hij betoogt:

"Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel.

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus toegekend heeft."

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 17.06.2022 te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchtelingen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

In ondergeschikte orde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 17.06.2022 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek."

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Mail van de vriend

4. School document".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U wenste tijdens uw eerste onderhoud bijgestaan te worden door een vertrouwenspersoon. Zij was tijdens uw eerste onderhoud op 20 september 2020 op het Commissariaat-generaal dan ook aanwezig gedurende het volledige onderhoud. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud was uw vertrouwenspersoon niet aanwezig. Bijgevolg werden kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om aan de voormelde motieven afbreuk te doen. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van een trauma niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Verzoeker brengt ter staving van dit gegeven immers vooreerst niet het minste begin van bewijs bij. Hij legt geen medisch attest neer waaruit het bestaan van enig trauma in zijner hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij zou aantonen dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om een procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij *"meent dat hij door alles wat hij in z'n jonge leeftijd meegemaakt heeft, enorm getraumatiseerd is"* en verweerder te verwijten dat deze zou hebben nagelaten om hiermee rekening te houden. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende trauma van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden;

laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker, diens vertrouwenspersoon of diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Daarenboven vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS, formuleerde hij dienaangaande geen opmerkingen ten overstaan van het CGVS en vermeldde hij aldus niet dat zijn vermeende trauma van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden bij het CGVS. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouden, zodat verzoeker heden bezwaarlijk ernstig kan voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door zijn beweerde trauma.

Dient aldus te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat, waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat hij *“vreest vervolgd worden door het regime door zijn religieuze overtuiging en activiteiten op de sociale media in België tegen het regime”*, dat *“Zelfs als de Iraanse autoriteiten hun met rust laat (qoud non) hebben nog steeds problemen met hun familieleden die deze bekering sterk afkeuren en deze daad van bekering als een schande voor de familie beschouwen”* en dat *“hij bij een eventuele terugkeer als verdacht gezien door de medegelovigen in Iran waardoor hij uitgesloten wordt van de activiteiten die zijn medegelovigen aan deelnemen”*, niet kan worden ingezien waar verzoeker op doelt. Verzoeker haalde immers nooit eerder aan dat hij zich zou hebben bekeerd, dat hij religieuze activiteiten zou hebben ontplooid in België of Iran en/of dat hij op de sociale media activiteiten zou hebben gevoerd die waren gericht tegen het Iraanse regime. Verder reikt verzoeker in dit kader niet het minste begin van bewijs aan en toont hij op generlei wijze aan dat hij zich zou hebben bekeerd en/of dat hij religieuze of politieke activiteiten zou hebben ontplooid in Iran of België of op de sociale media. Derhalve dient te worden besloten dat de betreffende passages en de informatie waaruit verzoeker in dit kader uitgebreid citeert bij wijze van materiële vergissing en door middel van onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege verzoekers advocaat in het voorliggende verzoekschrift werden opgenomen en worden deze verder buiten beschouwing gelaten.

Verzoeker stelde en stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Iraanse samenleving.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:
“Vooreerst heeft u uw geaardheid niet aannemelijk gemaakt.

Zo bleven uw verklaringen betreffende de manier waarop u uw beweerde homoseksualiteit in Iran verborgen probeerde te houden bijzonder oppervlakkig. U legde uit dat u zich probeerde te gedragen zoals een ‘normaal persoon’ (CGVS II, p. 8). Zo ging u wel eens naar de meisjesschool en veinsde u interesse in meisjes (CGVS II, p. 8-9). Toen een vriend eens vroeg of u een bepaald meisje gezeten in een hoekje leuk vond, antwoordde u eens bevestigend (CGVS II, p. 9). U kon uw laatste voorbeeld evenwel niet concreet toelichten. U kende immers noch de naam van het meisje, noch de naam van de vriend die u vroeg of u het meisje in kwestie leuk vond (CGVS II, p. 9). U gaf ook nog het volgende voorbeeld. U ging tijdens de pauze tussen twee vakken iets drinken met vier vrienden en voor jullie zat een groep meisjes. Uw vriend vroeg u of u de meisjes zag en of u het meisje naast zijn vriendin zag zitten (CGVS II, p. 9). Opnieuw kon u niet zeggen wie het meisje was noch wie de vriend en vriendin in kwestie waren (CGVS II, p. 9). U legde in het algemeen nog uit dat u zich niets herinnerde van dergelijke bijeenkomsten of ontmoetingen. U wist dan ook niet wie de meisjes waren over wie jullie spraken noch wie de vrienden waren die de meisjes ter sprake brachten. De namen van de cafés waar meisjes zaten en waar u regelmatig naartoe ging kende u evenmin (CGVS II, p. 9). Aangezien u er, gelet op het voorgaande, niet in slaagde om op een doorleefde en concrete manier de situaties toe te lichten waarbij u een andere geaardheid zou geveinsd hebben, toonde u niet aan dat u in Iran werkelijk een andere geaardheid probeerde te veinzen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker niet bij machte bleek om op een spontane, doorleefde, concrete en geloofwaardige wijze uiteen te zetten hoe hij zijn beweerde homoseksualiteit in Iran verborgen hield. Ook wanneer er rekening gehouden wordt met het gegeven dat de voormelde feiten en gebeurtenissen enkele jaren geleden plaatsvonden, kon worden verwacht dat verzoeker meer informatie zou kunnen verstrekken over de twee concrete gebeurtenissen die hij zelf aanhaalde bij wijze van voorbeeld van de wijze waarop hij zijn geaardheid trachtte te maskeren in Iran. Waar in zekere mate kan worden gevolgd dat verzoeker zich de namen van de meisjes waarin hij interesse veinsde mogelijks niet meer kon herinneren, kon in dit kader weldegelijk van verzoeker worden verwacht dat hij de namen kon geven van zijn eigen vrienden, tegenover dewelke hij deze interesse zou hebben geveinsd, en van de vriendin van één van deze vrienden. Eveneens mocht van verzoeker worden verwacht dat hij zou kunnen aangeven welke de namen waren van de cafés waar meisjes zaten en waar hij regelmatig naartoe ging.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder legde u bevreemdende, weinig coherente en bij momenten ronduit tegenstrijdige verklaringen af wat betreft uw beweerde outing in Iran. Zo verklaarde u gevraagd of u op voorhand had afgetoetst hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond dat u haar had voorbereid, dat u had afgetoetst hoe ze zich daarbij voelde en dat u dan zei dat u een jongen graag zag (CGVS II, p. 5). Gevraagd hoe u haar dan heeft voorbereid antwoordde u vervolgens dat u eerst gezegd heeft dat u het gezicht van jongens graag ziet, dat u interesse toont voor jongens en dat u, toen u besepte dat ze er geen probleem mee had, haar vertelde dat u een vriendje had (CGVS II, p. 5). Vervolgens werd u opnieuw de vraag gesteld of u zich eerst geïnformeerd heeft hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond (CGVS II, p. 5). Immers, zeggen dat u het gezicht van jongens graag ziet en interesse heeft voor jongens is niet bepaald een subtiële manier om te polsen hoe iemand tegenover homoseksualiteit staat. U verklaarde vervolgens dat u dergelijke vragen heeft gesteld maar dat het voor haar raar was dat u die vragen stelde. Gevraagd om te verduidelijken welke vragen u dan zoal stelde aan uw moeder, verklaarde u dat u een paar vragen gesteld had over homoseksualiteit en LGBTQ-groepen maar dat ze niet direct een antwoord gaf. Concreet stelde u de vraag “Kijk moeder, weet jij wat LGBTQ is?” waarop ze antwoordde dat ze het niet wist (CGVS II, p. 5). U verklaarde ook dat u het na een maand beu was om rond de pot te draaien en dat u, omdat uw

moeder niet veel over homoseksualiteit wist, stilletjes aan vertelde over uw vriendje (CGVS II, p. 5). Los van de nogal bizarre vraagstelling – “kijk moeder weet jij wat LGBTQ is” is een vreemde vraag om een onderwerp ter sprake te brengen in een milieu waar er zelden over gesproken wordt (CGVS II, p. 6) – is het vreemd dat, toen bleek dat uw moeder de term LGBTQ niet kende, u haar niet uitgelegd zou hebben wat dit betekent (CGVS II, p. 14). U stelde een paar vragen over homoseksualiteit maar was het na een maand beu en begon dan maar direct over uw vriendje te vertellen (CGVS II, p. 5). Dat u na enkele vragen over LGBTQ-kwesties waarop uw moeder het antwoord niet kende zich er niet eerst daadwerkelijk van vergewist heeft hoe uw moeder tegenover homoseksualiteit stond, is eigenaardig. Wanneer even later tijdens hetzelfde onderhoud de outing bij uw moeder opnieuw ter sprake kwam, verklaarde u dat de allereerste keer dat homoseksualiteit ter sprake kwam u uw moeder de hierboven reeds geciteerde vraag stelde over de LGBTQ. U zei dit keer dat toen bleek dat ze het antwoord niet wist, u onmiddellijk en in hetzelfde gesprek nog over uw relatie met Daniël begon (CGVS II, p. 12-13). Deze verklaring is slechts moeilijk te verzoenen met uw eerdere verklaring dat u uw moeder verschillende vragen over homoseksualiteit en LGBTQ-groepen stelde en dat u, toen u het na een maand beu was om rond de pot te draaien, haar stilletjes aan over uw vriendje vertelde (CGVS II, p. 5). Dat uw moeder hierop reageerde door u uit te schelden, boos te worden en te roepen en dat ze zei “ga weg viezerik” – voor zover u zich kon herinneren kwam uw homoseksuele geaardheid sindsdien niet meer ter sprake – (CGVS II, p. 14) is moeilijk in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaring dat u haar eerst verteld had dat u het gezicht van jongens graag ziet, dat u interesse hebt voor jongens en dat u toen u merkte dat ze er geen problemen mee had vertelde over uw vriendje (CGVS II, p. 5). Dat uw homoseksualiteit nadien niet meer ter sprake is gekomen in gesprekken met uw moeder en dat u het nut niet zag om nog met uw moeder over uw homoseksualiteit te praten, valt dan weer moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaring afgelegd in uw eerste onderhoud dat het een tijdje duurde eer ze het kon geloven en aanvaarden en dat ze in het begin boos was maar dat jullie er stilaan over konden praten (CGVS I, p. 9).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door op algemene wijze te wijzen op de unieke relatie tussen moeder en kind en het vertrouwen in zijn moeder, doet verzoeker aan de motieven inzake de onaannemelijkheid van de door hem geschetste gang van zaken namelijk op generlei wijze afbreuk. Ook wanneer hij zijn moeder vertrouwde, kon, gelet op de Iraanse homofobe context, immers worden verwacht dat hij minstens zou hebben afgetoetst hoe zijn moeder tegenover homoseksualiteit stond alvorens haar in te lichten over zijn eigen geaardheid en relatie. Voor de veelheid aan voormelde, opvallende ongerijmdheden in zijn verklaringen omtrent het inlichten en de reactie van zijn moeder inzake zijn geaardheid en relatie, biedt verzoeker verder niet de minste dienstige uitleg. Het tijdsverloop sedert deze feiten kan de gedane vaststellingen immers hoegenaamd niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde outing van zijn geaardheid ten overstaan van zijn moeder en de hierop volgende reactie van zijn moeder een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Verzoeker voert, mede gelet op het voorgaande, ook niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“Het is overigens ook vreemd dat hoewel u zich zowel heeft geout bij uw moeder als uw zus u totaal geen idee heeft of zij onder elkaar over uw homoseksualiteit gesproken hebben (CGVS II, p. 14). In verband met uw outing bij uw zus is het bovendien merkwaardig dat, daar waar u bij het begin van uw tweede onderhoud zei dat u niet meer wist waarover jullie aan het praten waren toen u begon over uw geaardheid – het was al negen jaar geleden – (CGVS II, p. 6), u later tijdens hetzelfde onderhoud vrij precies kon verwoorden wat jullie aan het bespreken waren: ze vertelde u toen dat ze met haar vriendinnen naar het shoppingcenter was geweest en dat ze net als haar vriendinnen kleedjes had gekocht waarop u inpikte en over uw geaardheid begon (CGVS II, p. 15). Aan uw outingsproces in Iran zo’n negen jaar voor uw onderhoud op het Commissariaat-generaal kan bijgevolg geen geloof worden gehecht.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker hiertegen geen dienstige argumenten aanvoert, onverminderd overeind.

Mede gelet op hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing voorts op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Aangezien de aanleiding van deze outing uw relatie met Daniël was (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 14-15), komt de geloofwaardigheid van uw beweerde relatie met hem eveneens op de helling te staan. Verder legde u in dit verband ook bijzonder vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen af. Hoewel u bij uw eerste onderhoud stelde dat Daniël eerder al (seksuele) relaties had met andere mannen (CGVS I, p. 7), zei u bij uw tweede onderhoud dat Daniël, net als u, eerder nooit iemand had gehad: u was zijn eerste vriendje (CGVS II, p. 11). Deze opeenvolgende verklaringen zijn niet coherent. Ofschoon u een relatie van vier maanden had met hem, wist u verder niet hoe zijn ouders en zijn twee broers heten (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 11). U legde ook weinig coherente verklaringen af over een eventuele outing van Daniël. Eerst zei u dat u niet wist of Daniël zich ooit geout had (CGVS II, p. 11). Verder vertelde u dat u met Daniël gesproken had over uw outing bij uw moeder en uw zus en dat hij zei dat u dat nooit mocht vertellen: hij had er zelf immers nooit met familie over gepraat (CGVS II, p. 12). Gevraagd of hij er met andere mensen over gepraat had, verklaarde u opnieuw dat u het niet wist (CGVS II, p. 12). Onmiddellijk erna zei u evenwel dat hij u gezegd had dat hij er met niemand over gepraat had (CGVS II, p. 12), hetgeen u nadien nog eens formeel herhaalde (CGVS II, p. 12). Hierna verklaarde u evenwel opnieuw dat u enkel wist dat hij het er niet over gehad had met zijn familie maar dat u niet wist of hij zich bij anderen geout had (CGVS II, p. 12). Deze verklaringen over zijn geaardheid en zijn outingsproces zijn dus ook niet coherent. U heeft, gelet op het voorgaande, uw beweerde relatie met Daniël niet aannemelijk gemaakt.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om deze motieven te ontcrachten. Door eenvoudigweg te poneren dat verweerder ten onrechte zaken zou verwachten waarvan *“men in normale omstandigheden niet op de hoogte zal zijn”*, doet verzoeker aan deze motieven immers geen afbreuk. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde en een dusdanig verregaande onwetendheid tentoonspreidde inzake Daniël, laat niet toe ook maar enig geloof te hechten aan zijn beweerde eerste homoseksuele relatie met deze persoon.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Het is ook opmerkelijk dat ofschoon u een relatie van zes maanden met Mohammad gehad zou hebben uw outing niet ter sprake zou zijn gekomen in jullie gesprekken (CGVS II, p. 17). U wist ook niet of Mohammad zich geout had bij vrienden of familie (CGVS II, p. 17). Dat zoiets niet ter sprake zou zijn gekomen hoewel jullie een relatie van zes maanden hadden, u met hem een woning wilde huren om samen te wonen en u wel praatte met hem over de problemen waar homo's in Iran mee te kampen hebben, is behoorlijk bevreemdend. Outing lijkt immers een evident onderwerp te zijn voor twee geliefden die samen toekomstplannen zouden hebben en die leven in een homofobe omgeving (CGVS II, p. 17). Dat er geen reden was om hierover te praten, kan dan ook amper overtuigen (CGVS II, p. 18).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat hij meent dat hij voldoende wist over zijn relatie met Mohammad, doet verzoeker aan deze motieven immers hoegenaamd geen afbreuk.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Dat u uw geaardheid niet heeft aangetoond, blijkt ook uit het feit dat ofschoon u verklaarde dat u meer dan tien homofeestjes bijwoonde in Iran u nauwelijks namen van aanwezigen kende (CGVS II, p. 18). Naast uw partners kon u slechts de namen noemen van Mojtaba en Faroud, met wie u eens samen met Amir naar een boomgaard trok (CGVS II, p. 18). Wat de andere feestjes betrof kende u enkel de naam van de persoon die u vergezelde naar het feestje in kwestie, hetzij Mohammad hetzij Daniël (CGVS II, p. 18). Gevraagd hoe het komt dat u zo weinig namen van aanwezigen kende, verklaarde u dat u door een vriend uitgenodigd werd en dat het is alsof men naar een discotheek gaat (CGVS II, p. 19). U verklaarde ook dat u uitgenodigd werd en dat men niet kan weten wie het feest organiseert (CGVS I, p. 14). Dat u meer dan tien feestjes frequenteerde maar geen namen van aanwezigen of organisatoren kan noemen, is, mede gelet op het private karakter van de feestjes – u had het onder meer over een verjaardagsfeestje waar er tien of twaalf personen aanwezig waren (CGVS I, p. 14) –, vreemd. In alle redelijkheid kan verondersteld worden dat u zich toch enkele namen van aanwezigen op die feestjes, zoals bijv. de jarige, zou herinneren, temeer daar het één van de weinige plekken was waar u zich niet anders hoefde te gedragen en u zich daar wel durfde te outen (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 5). Dat u in Iran aan homofeestjes deelgenomen zou hebben, heeft u bijgevolg niet aangetoond.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Indien hij in Iran werkelijk zou hebben deelgenomen aan meer dan tien homofeestjes met een privaat karakter, waaronder een verjaardagsfeestje waar er tien tot twaalf personen aanwezig waren, kon weldegelijk van verzoeker

worden verwacht dat hij meer namen van de aanwezigen en/of de organisatoren zou kunnen noemen. Dat hij hiertoe niet in staat bleek, maakt dat aan zijn vermeende aanwezigheid op meer dan tien homofeestjes in Iran niet het minste geloof kan worden gehecht en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde geaardheid.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder kunnen er ook ernstige vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat u en Amir samen met een ander homokoppel, Mojtaba en Faroud, aanwezig waren in een boomgaard om er het weekend door te brengen. U legde in dit verband een foto neer waarop u te zien bent met uw voormalige partner Amir. Immers, hoewel u expliciet verklaarde dat u slechts één keer aanwezig was in die boomgaard en dat dit was aan het einde van de zomer van 1399, drie maanden voordat u in december 2020 Iran verliet of ergens in september of oktober 2020, verschenen er reeds in maart 2020 foto's op de facebookaccount [https://www.facebook.com/\(...\)](https://www.facebook.com/(...)) waarop u te zien bent op die bewuste plek. Geconfronteerd met een foto waarop u daar te zien bent, verklaarde u dat het op dezelfde plek was maar dat u twee paar kleding had meegenomen (CGVS II, p. 19-20; p. 24). Het is zeer merkwaardig dat ofschoon u er pas één keer aanwezig was en dat dit ergens in september of oktober 2020 was er in maart 2020 reeds een foto van verscheen op facebook. Geconfronteerd met het feit dat die foto te vinden was op sociale media verklaarde u dat u die niet op facebook had gezet. Dat dit uw profiel niet zou zijn, is heel onwaarschijnlijk: u gaf immers toe dat het uw foto was (CGVS II, p. 24). Bovendien staat er op die facebookaccount ook een foto waarop u te zien bent in karateplunje. Dat anderen foto's van u zouden maken en vervolgens ook een profiel voor u zouden aanmaken op facebook, is niet plausibel. U heeft bijgevolg de context van de door u neergelegde foto van Amir en u, met name een eenmalig homofeestje in een boomgaard, niet aangetoond.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg te poneren dat hij meent *“dat uit deze foto blijkt wel dat hij in een homofeest in een boomgaard aanwezig was”*. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven op generlei wijze.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ook de door u geschetste inhoud van uw gesprekken met Amir over jullie toekomstplannen komen niet doorleefd over. U verklaarde dat jullie allebei wilden samenwonen, maar dat dat in Iran niet mogelijk was. Gevraagd hoe jullie dat wilden oplossen, gaf u aan dat jullie er soms over dachten om samen naar het buitenland te vluchten en in het buitenland met elkaar te trouwen. U preciseerde dat jullie het niet over een specifiek land in het buitenland hadden gehad, maar gewoon over een democratisch en vrijer land in het algemeen (CGVS I, p. 14-15). Het komt echter enigszins vreemd over dat, aangezien niet elk democratisch land het homohuwelijk toelaat, jullie het in jullie dromen over een gemeenschappelijk leven in het buitenland nooit over een welbepaald land zouden gehad hebben.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Voorts komen uw verklaringen over (de inhoud van) uw contacten vanuit België met twee vrienden uit Iran weinig overtuigend over. Gevraagd of deze twee vrienden op de hoogte waren waarom u naar België was uitgeweken, beweerde u aanvankelijk dat ze het u nog niet hadden gevraagd: jullie spreken over jullie sportclub en over jullie sport (CGVS I, p. 4). Even later gevraagd hoe ze reageerden toen ze zo'n vijf à zes maanden na uw aankomst in Europa vernamen dat u hier was, antwoordde u dat ze u vroegen wat u hier deed en waarom u naar hier gekomen was. U wilde hierop niet antwoorden, omdat u hen niet op de hoogte wilde brengen van uw relatie [met Amir] en omdat u hen niet kwijt wilde raken (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 4). Deze verklaringen over uw gesprekken met Iraanse vrienden over uw motieven om Iran te verlaten zijn dus niet coherent.”

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Er kunnen tot slot ook nog vragen gesteld worden bij uw (online)activiteiten in België. Zo komt het enigszins bevreemdend over dat u op Grindr, een applicatie voor homo's, aan uw gesprekspartner zou moeten vragen “hi are you gay?”. In alle redelijkheid kan verondersteld worden dat mannen die op Grindr actief zijn en met wie u een match heeft, op zoek naar mannen zijn en dat u hier als Grindrgebruiker ook

bewust van bent. Ook het feit dat u op facebook actief bent onder de naam (...), komt eigenaardig over. Aansluitend is het nog opmerkelijk dat u verklaarde dat u sinds kort een vriendje heeft maar dat het nog niet serieus is want dat jullie mekaar nog niet echt kennen (CGVS II, p. 20). Hij heeft u een paar keer naar zijn woning uitgenodigd en u bent er al een paar keer geweest (CGVS II, p. 20). Gevraagd naar de naam van uw vriendje verklaarde hij dat hij John of Jim heette (CGVS II, p. 20). Dat u de naam van uw vriendje niet precies kende ondanks enkele bezoeken aan hem in zijn woning – na consultatie van uw gsm bleek hij Jean-Pierre te heten –, is onaannemelijk.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststellingen inzake zijn bevreemdende gedrag op de sociale media laat hij onverlet. Ook de vaststelling dat het onaannemelijk is dat hij de naam niet eens kon verstrekken van zijn beweerde vriendje in België en dat hij foutief aangaf dat deze John of Jim heette in plaats van Jean-Pierre, laat verzoeker geheel ongemoeid.

Waar verzoeker bij het verzoekschrift een e-mail voegt, uitgaande van deze Jean-Pierre, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook met deze e-mail geenszins aannemelijk maakt dat hij indertijd daadwerkelijk een relatie zou hebben gehad met deze persoon. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze e-mail uitgaat van aan privépersoon die een band vertoont met verzoeker. Als dusdanig gaat deze e-mail niet uit van een objectieve bron. Verder vertoont deze e-mail een kennelijk en nadrukkelijk gesolliciteerd karakter en werd deze opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker. Daarbij wordt expliciet gesteld dat de opsteller van deze e-mail tot doel heeft om verzoeker te helpen en bij te staan in diens administratieve demarches. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de persoon in kwestie nergens aangeeft of bevestigt dat verzoeker homoseksueel zou zijn en/of dat hij met verzoeker een relatie zou hebben (gehad). Deze persoon geeft namelijk enkel aan verzoeker te hebben ontmoet in een homobar, dat zij aldaar nummers uitwisselden en dat zij elkaar nadien nog enkele keren hebben ontmoet.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens geheel terecht gemotiveerd: *“Aangezien u uw geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft u evenmin uw problemen ten gevolge van uw geaardheid, zoals de keren dat u door enkele mannen of door de politie al zoenend werd betrappt of uw vlucht uit een homofeestje in 1393 of uw problemen met de Iraanse autoriteiten en de familie van Amir ten gevolge van jullie relatie, aannemelijk gemaakt.*

Dat hieraan geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit het feit dat, hoewel uit de informatie in uw dossier blijkt dat u beschikt over een Iraans paspoort, u dit paspoort niet neerlegde. U verklaarde zelfs dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort (Verklaring DVZ, vraag 24; CGVS I, p. 11; p. 18). Deze bevinding doet dan ook vermoeden dat u uw paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijks informatie staat, zoals een visum of een legaal vertrek, die niet met uw op het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen over (de context van) uw illegaal vertrek overeenstemmen.

Dit blijkt tevens uit het feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat u ongeveer drie dagen voor uw vertrek bij Amir was toen hij aan zijn moeder vertelde dat hij een relatie had terwijl u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat het incident zich afspeelde tien dagen voor uw vertrek. Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel dat het incident tien dagen voor uw vertrek gebeurde (CGVS I, p. 8-9; p. 12; CGVS II, p. 22; Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten is uiteraard geen afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid.

Ook dient gewezen te worden op het vreemde feit dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens vermeldde dat de moeder van Amir jullie (naar alle waarschijnlijkheid) betrapte. Het is ook opmerkelijk dat u tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde dat toen de moeder jullie min of meer betrapte, Amir aan zijn moeder vertelde dat jullie een relatie hadden waarna zijn vader hem mishandelde (CGVS I, p. 13). U verklaarde dat Amir u dezelfde avond een berichtje stuurde waarin hij vertelde wat hem overkomen was en nadien hebben jullie twee uur met elkaar gepraat (CGVS I, p. 13). U verklaarde ook expliciet dat Amir op dezelfde dag 's avonds tegen zijn moeder had verteld dat jullie een relatie hadden en dat u het dezelfde dag vernam (CGVS I, p. 16). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud daarentegen verklaarde u dat Amir de dag nadien aan zijn ouders verteld had dat jullie een relatie hadden (CGVS II, p. 22).

Verder legde u tegenstrijdige verklaringen af over de kennis die uw oom die u hielp vluchten had over uw geaardheid. Tijdens de bespreking van uw reisroute werd u gevraagd of uw oom op de hoogte was van het feit dat u op mannen viel. U antwoordde dat u hem niets had gezegd: uw moeder had hem gevraagd

om u te helpen al sloot u de mogelijkheid niet uit dat uw moeder hem iets had gezegd (CGVS I, p. 10). Toen uw vluchtrelaas werd besproken, zei u evenwel spontaan dat, nadat u een tweetal dagen in het buitenverblijf van uw ooms vriend ondergedoken was, uw oom u vertelde dat Amirs vader met een aanhoudingsbevel naar u thuis was gekomen en dat hij gezegd had dat het hebben van betrekkingen tussen mannen niet getolereerd werd en dat u en Amir gestraft moesten worden (CGVS I, p. 13). Beide verklaringen zijn uiteraard niet in overeenstemming te brengen met elkaar en zetten dan ook de geloofwaardigheid van het bezoek van Amirs vader bij u thuis aanzienlijk op de helling, temeer daar u tijdens uw tweede onderhoud herhaalde dat de enige familieleden die op de hoogte waren van uw geaardheid uw zus en uw moeder zijn: ook hier vermeldde u uw oom niet (CGVS II, p. 8).

Het is ook nog frappant dat u weinig wist over het lot dat Amir beschoren was. Zo wist u van uw familie dat hij in de gevangenis zit maar wist u niet in welke gevangenis. U wist ook niet van wie uw moeder gehoord had dat Amir in de gevangenis zat (CGVS I, p. 17). Gevraagd wat u ondernomen heeft om u te informeren over het lot van Amir, verklaarde u dat u hem een paar keer proberen te bellen had op zijn gsm-nummer maar dat hij niet opnam en dat niet veel vrienden van uw relatie wisten (CGVS I, p. 16). U verklaarde ook dat u uw moeder niet in de problemen wilde brengen (CGVS I, p. 17). Dat niet veel vrienden van uw relatie wisten en dat u uw moeder niet in de problemen wilde brengen, doet niets af aan het opmerkelijke feit dat u niet wist in welke gevangenis Amir zit. U verklaarde immers dat Firozabad heel klein is en dat het nieuws van mond tot mond gaat (CGVS I, p. 16)."

Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan voormelde, concrete, pertinente en terechte motieven, benevens het reeds hoger besproken argument inzake zijn beweerde trauma, niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en wordt er in de bestreden beslissing met recht besloten als volgt:

"Gelet op wat voorafgaat kan besloten worden dat u noch uw geaardheid, noch uw vluchtrelaas aannemelijk heeft gemaakt."

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Wat de verkrachting door uw werkgever betreft dient opgemerkt te worden dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat de feiten zich afspeelden een maand voordat u Amir leerde kennen terwijl u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat het een maand na de vriendschap met Amir was (CGVS I, p. 18; CGVS II, p. 23). Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt dat deze feiten op zich voor u geen reden waren om het land te verlaten (CGVS II, p. 23). U probeerde hem nadien de vermijden, u verliet het werk en had geen problemen meer met de man (CGVS I, p. 18). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Iran opnieuw problemen met uw beweerde verkrachter zal hebben. Uit het loutere feit dat u meer dan een jaar voor uw vertrek werd verkracht kan dan ook geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel onverlet laat, onverminderd gelden.

Het document dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd en aan de hand waarvan verzoeker tracht aan te tonen dat Amir bestaat, is geenszins van zulke aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Dient immers te worden vastgesteld dat er slechts een vertaling wordt neergelegd van een schoolattest, doch dat dit schoolattest zelf niet bij het verzoekschrift is gevoegd en niet wordt neergelegd. Hoe dan ook betreft dit schoolattest blijkens de vertaling een stuk waarvan de authenticiteit geenszins gegarandeerd is, waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat in wezen door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Zelfs indien aan dit stuk of zijn inhoud bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat hieruit hoogstens het bestaan van deze Amir kan worden afgeleid. Dit stuk kan echter op generlei wijze aantonen dat verzoeker homoseksueel zou zijn en/of een relatie met deze persoon zou hebben gehad.

Ook de overige door verzoeker neerlegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, voorts geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u aangebrachte documenten werpen geen ander licht op bovenstaande appreciatie. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld. Wat het attest van Balir en de brief van het Rainbow House betreft kan opgemerkt te worden dat uw aanwezigheid bij activiteiten van Balir en van het Rainbow House op zich niet meteen ter discussie staat, maar uit uw loutere aanwezigheid kan uw geaardheid niet afgeleid

worden. Documenten dienen bovendien te kaderen in een coherent relaas hetgeen hier geenszins het geval was. Aangezien u uw geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt uit niets dat u uw facebookprofiel onder de naam (...) en uw Grindrprofiel heeft aangemaakt omdat u effectief homo bent."

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift in dit kader tracht te laten uitschijnen dat de Iraanse autoriteiten mogelijks op de hoogte zijn van zijn activiteiten op de sociale media, dient verder te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Uit de informatie zoals aangehaald door verweerder en zoals bij diens nota met opmerkingen gevoegd blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen waar hij verwijst naar volledig gedateerde informatie uit 2013, immers duidelijk en genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, het bestaan van dergelijke risicofactoren in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn vermeende homoseksuele geaardheid en problemen en hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media. Verder kan, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid, van verzoeker worden verwacht dat hij deze activiteiten staakt en zijn betreffende profielen van de sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent het voorgaande niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT